

Sygn. akt I. Ns 193/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krośnie Wydział I Cywilny
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Roman Jurczyk

Sędziowie: SSO Andrzej Dziedzic (ref.)

SSO Edyta Pietraszewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Zofia Borek

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2015 r. w Krośnie protestu wyborczego złożonego przez W. W.

z udziałem Komisarza Wyborczego w K. i Przewodniczącej Obwodowej Komisji Wyborczej nr 4 w W.

o stwierdzenie nieważności wyboru radnego

postanawia:

oddalić protest wyborczy.

Sygn. akt I Ns 193/14

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 14 stycznia 2014r.

Podnosząc nieprawidłowości związane z wyborami samorządowymi w dniu 16.11.2014r. wnioskodawczyni W. W. wniosła o stwierdzenie nieważności wyborów do Rady Gminy D. w W.. Podała, że w dniu wyborów kandydujący w nich do rady gminy A. D. (1) ogłosił w W. za pośrednictwem sołtysa wsi, że o 10.00. będzie organizowane dowożenie samochodem mieszkańców do lokalu wyborczego. Miał to robić z jednej strony do kładki na S. sam kandydat, a z drugiej strony rzeki jego zięć. W ten sposób w wyborach brała nawet osoba, która dotąd była w tych czynnościach bierna. To działanie może świadczyć o agitacji w dniu wyborów. Wniosła o stwierdzenie nieważności wyboru radnego.

Komisarz Wyborczy w K. wniósł o oddalenie protestu.

Przewodnicząca Obwodowej Komisji Wyborczej nr 4 w W. przyznała, że widziała wsiadające do samochodu zięcia kandydata na radnego około trzy osoby. Do zasadności protestu nie odniosła się.

Sąd ustalił następujące okoliczności.

Wnioskodawczyni i A. D. (1) kandydowali na stanowisko radnego do Rady Gminy D. w Obwodzie nr 4 w W.. To daje wnioskodawczyni legitymację czynna w sprawie. W skład obwodu wchodziły miejscowości W. i położony po drugiej stronie S. niewielka miejscowość U.. Obie miejscowości łączy kładka. W dniu wyborów A. D. podwoził mieszkańców U. do kładki na S., a jego zięć miał ich drugim samochodem dowozić do lokalu wyborczego w W.. Taka informacja miała być rozpowszechniana wśród mieszkańców w dniu wyborów. Przewodnicząca komisji wyborczej w W. widziała wsiadające do samochodu zięcia kandydata na radnego dwie – trzy osoby. Trudno powiedzieć, ile osób z U. zostało w ten sposób dowiezionych do lokalu wyborczego oraz ilu z nich tylko z tego powodu uczestniczyło w głosowaniu i w jaki sposób oddawali głosy w wyborach do rady gminy.

Za wnioskodawczynią w tej komisji wyborczej opowiedziało się 63 osoby, a za A. D. 140 osób.

Innych zarzutów co do przebiegu wyborów nie podniesiono.

dowód: odpis z protokołu z wynikami wyborów do rady gminy Obwodowej Komisji Wyborczej nr 4 w W. k. 8 – 10, oświadczenie adnotacja 00:05:20, informacyjne przesłuchanie wnioskodawczyni i przewodniczącej komisji adnotacje 00: 05:51 i 00:09:10.

Ani odpis z protokołu komisji wyborczej, ani zeznania stron nie są wątpliwe, co dało podstawę do czynienia na ich podstawie wyżej wskazanych ustaleń faktycznych.

Niewątpliwie dowiezienie wyborców do lokalu wyborczego przez kandydata na radnego jest naganne i faktycznie uznane być może za niedozwoloną agitację wyborczą. Jaki to miało wpływ na wybory nie wiadomo tym bardziej, że nikt nie jest w stanie podać ile osób skorzystało z tej pomocy i jaki był tego wpływ na wynik wyborczy. Różnica w uzyskanym poparciu wskazuje, że raczej żaden. Jest przy tym pewne jedynie, że trzy osoby korzystały z samochodu zięcia kandydata, co nie zmienia wyżej wskazanego zapatrywania.

Z treści art. 82 § 1 ustawy z dnia 5.01.2011r. kodeks wyborczy wynika, że protest wyborczy oprzeć można albo na fakcie popełnienia przestępstwa wyborczego, czego w sprawie nikt nie zarzuca, albo na uchybieniu przepisom tego kodeksu, które miały wpływ na wynik wyborów. Nie wystarczy więc możliwość zaistnienia wpływu, ale niezaprzeczalny fakt wpłynięcia na taki wynik. Do tego uchybienia te winien popełnić organ wyborczy – członkowie Obwodowej Komisji Wyborczej w W., a nie ktokolwiek inny. Kandydat na radnego nie jest organem, o którym mowa w art. 82 kodeksu / vide stanowisko B. D. wyrażone w komentarzu do kodeksu wyborczego art. 82 /.

W tej sytuacji brak podstaw do uznania zaistnienia przesłanki z art. 82 kodeksu wyborczego. Nic nie stoi na przeszkodzie, by o zachowaniu kandydata na radnego w dniu wyborów powiadomić odpowiednie organy ścigania dla rozważenia, czy w grę wchodzi wykroczenie przeciwko wyborom.

Mając powyższe na uwadze, wobec niezasadności protestu należało orzec o jego oddaleniu.